

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

XLIX. Reverendissimo In Christo Patri, Theodorico Episcopo Lubecensi,
Ioannes Trithemius Salutem.

urn:nbn:de:0128-1-17336

endimus, sed contemnere potius, quæ
nt. Mentem non alligauimus loco, vtrius
Te fuerit, mundus totus patria nobis est.
nero in terra sum huic continua, pedigi
nhelans. Deus vnus omnipotens vtriusque
ouemur, vbiunque locorum fuerimus.
lacuerit, sit, in quo paupertatis & laboris
mus experti. Sed vale & ora pro nobis, vt
ob. Anno Christi 1505.

BRACHTIO, PRIORI S.
euiros S.

to Spanhemensi charitati tuæ tandem
ro in Marchia nunc literis diuinitus in-
uxta Berlin in ipsa Marchia, vtriusque
teris. Diuina nos miseratione protego-
prouidimus, vt si oporteat vivere extra
nobis in omnibus fauorabilem, decem
us. Ante Pascha non reuertetur ad
im interea persuasi, vt ea quæ propius
mus. Et reuera nisi professione nobis
ecere statum in cuius principum versari
m nobis conditiones quam optima. Si
onastico faceremq; iniuriam propono,
nere transimus rationabiliter secuto, vt
ec videamus quid necessitas tandem
nti post Pascha ad Rhenum ad monas-
trorum prius temeritatem cõgigni ho-
duxerint permanendum, Spanhemensi
quemur. Confidimus enim Deo omni-
et, quem ipse nouit æmulorum inuicem
st se pensulandum, ne forte summo no-
q; arbor inuicilis pro fructu ferendo vno
nim cognouit sensum Domini, aut qua
m, & cum silentio diuinum sequendum
creauit nos, cuius miseratione nobis vni-
ur Dei consilium libens & voluntarie
at illi eradicata inutilis, transferat vtrius-
erlino 20. mensis Octo, Anno 1505.

BECENSIS, IOANNI TRITHEMII
emensi S.

opere desiderare, pater optime magis
tum & literarum candidi namque
honestissimi que philosophi loci leno-
sio, carterisque conphilosophis tuis
riter transmissus, mandantes illi, vt
rgeret. Credimus etenim tanto magis
vsus est familiaritate. Sulcipe igitur
sophiæ latebris te alloquentes meo
sed condimenta sapida græcorum
arata deferentes. Quorum cum ad
nt ædes age. Vale scripturatum eandem
ie Veneris 24. mensis Octobris Anno

IOANNIS TRITHEMII.

483

XLIX.

REVERENDISSIMO IN CHRISTO PATRI, THEODORICO EPISCOPO
Lubecensi, Ioannes Trithemius Salutem.

IAMBLYCUS Academicorum sacerdos, manu serenissimi principis nostri ædes meas in-
troducitur, tuo me nomine salutauit. Latus admisi philosophum nostris institutis non-
nunquam se ingentem, quem dum lego vnà cum Proclo suo conphilosopho, profun-
diusque intueor, non eos sed Areopagitam Dionysium legere plerunque inuenio. Et hoc
mihi factum more veterum placet, quippe qui potare de riulo interea sum contentus,
donec ad fontis mihi scaturiginem purissimi liceat peruenire. Gratias habeo tuæ huma-
nitati doctissime præsul, qui me non audentem petere tantis hospitibus honorasti. Vt ar-
corum lectiōe tempore modico, faciamque mox tua repetant scrinia. Vitam Appollo-
nij Thianæ quodam enchiridio impressam ex Colonia Agrippina mecum nuper attuli,
cuius inire iudicium occupationes me principis hac vice non permittunt. Vereor enim
præcipitem dare sententiam, propterea vel maxime, quod diuus Hieronymus in præmio Bi-
bliothecæ sacrae non sine laudibus videtur introduxisse Apollonium. Examinanda sunt
prius à me singula quam primum per ocium licuerit, postea meam sine cuiusquam præiudicio
dicam sententiam. Vale præsulum decus, & me dediticium habere cõmendatum.
Ex Colonia iuxta Spreuum & Vrsulum vltima die mensis Octobris. Anno Domini 1505.

20

L.

IOANNES TRITHE. IOAN. EVRIPONO CARMELITANO,
Conuentus Damenfis S.

MANDAVIT nobis sereniss. princeps noster Marchio Brandenburgensis, tibi scribe-
remus, vt quæ tantotius ad nos Coloniam reuertaris, & afferas tecum ea quæ Prior tu-
us maiestati suæ promisit. Nos opus nostrum de laudibus sanctorum absoluiimus, quod te vt
rescribatur expectat. Moras igitur omnes rescinde, ne principis animum offendas. Hestern-
o vespere Capellanus noster Theodoricus à partibus transhenanis ad nos reuersus est, &
steganographiam nostram, quam tantopere videre desideras attulit. Vale ex Vrsulo 15. die
30 mensis Decembris. Anno Christi 1505.

LI.

REVERENDO IN CHRISTO PATRI IOAN. TRITHEMIO, EV-
charius Heimerius S.

REVERENDISSIME pater ac colendissime præceptor, tuam reuerendissimam digni-
tatem sanam incolumemque & bene valentem intelligo & maxime sum gauisus, orans
omnipotentis Dei clementiam, vt sanum Nestoreos conseruet in annos, teque ad nos cum
salute reducat. Hoc vnum quæ humilime precor, vt tua se se dignitas splendidissima, quan-
40 totius absolueret à strepitu curialium nugarum velit, & ad nos redire dignetur. Valde nam-
que indignum est tam nobile ac prope diuinum ingenium tuum seruire principibus, tum
quia tu ipse princeps es magnus, doctrina & sapientia melior illis cum quibus versaris, tum
quia columen, gloria, & vnicum patriæ nostræ es decus, quo absente omnes cecidisse vide-
mur. Taceo quod te patre sapientissimo abiente à monasterio tuo perperam & negligenter
omnia gerantur, & remoto pastore necesse sit periclitari oues. Satis etiam nos longe
experientia doctus, in principum curijs nihil esse firmum, nihil stabile, nihil certum, sed
caduca omnia, susurrij & adulationibus plena. Ad nos itaque pater optime quanto magis
revertere, vt cum philosophicis atque diuinis institutionibus habeas tuo more commercium,
nosque vt consueuisti tuarum lucubrationum cupidissimos scriptis & exhortationibus
sanctis refoueas. Indignum est enim te hominem philosophicis sacrisque imbutum
50 scripturis siliquis immiscere mundanis, margaritasque inuoluere sterquilino; & qui multos
erudire ad iustitiam consueueras, diuini luminis iubar in vnus anguli tenebris abscon-
dere. Hæc non docendo sus Mineruam ad te patrem eruditissimum scripserim, sed quam
singulari beneuolentia à te præceptore meo discipulus affecutus sum confidentia vt au-
sim effecit. Doleo enim lumen nostrum splendidum à nobis ablatum, quare humilime
oro, tua mihi benignitas indulgeat, qui me tibi fidelem non ignoras. Abbatis Lymphurg-
sis negocia quotidie sese in deterius disponunt: ipse quoque Neometi rarus est, lenteq; ne
dicam remisse nimium agit. Opera precium fuerit te adesse, vt tua dirigeretur solertia,

Ss 2

XLIX.